

**nr. 34 178 van 16 november 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister belast met Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 september 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister belast met Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2009 tot weigering van afgifte van een visum, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 augustus 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2009, en de beschikking van 28 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt verdaagd naar 9 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TRAP, die loco advocaat J. BERLIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, dient op 29 juli 2009 bij de Belgische ambassade in Moskou een aanvraag in voor een visum type D (studentenvisum). Naar aanleiding van deze aanvraag legt verzoeker ondermeer een certificaat van toelating tot de studies voor en een tenlasteneming.

Op het certificaat van toelating tot de studies wordt onder andere het volgende vermeld *“toelating tot de masteropleiding hangt af van de voorwaarde van het verwerven van een adequaat niveau van vlotheid in de Nederlandse taal door middel van HUB’s taalvoorbereidend jaar. Een certificaat van geslaagd zijn in niveau 5 is vereist”* (eigen vertaling).

Op 18 augustus 2009 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing waarbij het visum aan verzoeker wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

“Motivatie:

Andere

Betrokkene dient te bewijzen dat hij voldoende kennis heeft van de Nederlandse taal (niveau 5) om zijn studies te kunnen volgen, voorwaarden vermeldt op het toelatingsattest van de HUB.

(...)

Art. 58 van de wet van 15/12/1980”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Gelet op de overtreding van de artikelen 1, 2, 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, volgens welk algemeen beginsel de overheid gehouden is om uitspraak te doen rekening houdende met alle elementen van de zaak, de manifeste foute beoordeling van het artikel 61 van de Wet van 15 december 1980 inzake de toegang tot het grondgebied.

Verzoeker verzet zich tegen de weigering tot afgifte van een visum gelet op een verwarring die zich voordeed binnen de instelling die de visa toestaat.

Verzoeker is overtuigd dat hij de Nederlandse taal moet kennen om universitaire studies te volgen. De verwarring bestond erin dat verzoeker overtuigd was dat hij moest voldoen aan een taalproef (niveau 5) om universitaire studies in België te kunnen volgen, daar waar men dacht dat hij universitaire studies wilde aanvangen zonder eerst de Nederlandse taal aan te leren (jaar 2009-2010).

Hij is ingeschreven aan de HUB voor het jaar 2009 - 2010 om de Nederlandse taal aan te leren en zich aldus voor te bereiden op Universitaire studies in het jaar 2010-2011.

Aldus heeft hij zich ingeschreven aan de Universitaire Hogeschool Brussel, (...) (zie stuk 3 van 14/09/2009).

Tijdens het academiejaar 2009-2010 zal hij dus taallessen volgen om aldus zijn kwalificatie niveau 5 te behalen en gedurende het academiejaar 2010-2011 zal hij zijn studies Master in de Handelswetenschappen volgen.

De beslissing is hieromtrent op geen enkele manier gemotiveerd.

Het gebrek aan motivering impliceert een herziening van de genomen beslissing en rechtvaardigt zijn hoogdringendheid.

De taallessen zijn inmiddels gestart en elke vertraging om zijn visum te verkrijgen dient te worden aangepast in functie van de voormelde argumentering.

In deze context vordert verzoeker bij middel van onderhavig verzoekschrift de opschorting van de beslissing van 18/08/2009, betekend op 25/08/2009, en uiteindelijk de verbreking van de gezegde beslissing.”

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat het visum werd geweigerd omdat verzoeker de Nederlandse taal niet machtig is. Het administratief dossier bevat een brief van 4 juni 2009 van de Hogeschool-Universiteit Brussel in verband met de toelating van verzoeker tot de opleiding ‘master in de handelswetenschappen’ 2009-2010. In deze brief wordt uitdrukkelijk gesteld dat de opleiding wordt gegeven in het Nederlands en dat een grondige kennis van het Nederlands daarom vereist is. Toegang tot de opleiding veronderstelt een voorbereidend taaljaar en het bereiken van een voldoende niveau van Nederlands. Vermits verzoeker bij zijn visumaanvraag geen bewijs heeft gevoegd van inschrijving en toelating tot het voorbereidende taaljaar aan de Hogeschool-

Universiteit Brussel, werd in casu terecht beslist om het visum aan verzoeker te weigeren.

Verzoeker bewijst immers niet de Nederlandse taal machtig te zijn en toont niet aan dat hij zich daadwerkelijk heeft ingeschreven voor het taalvoorbereidend jaar en de intentie heeft om de taal cursus te volgen. De beslissing werd afdoende gemotiveerd en geeft duidelijk aan waarom verzoeker geen visum kon verkrijgen.

Aan de vereiste van de formele motiveringsplicht is voldaan, nu uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent. Inzover verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, merkt verwerende partij op dat de Raad zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid en verwijst hiervoor naar rechtspraak van de Raad van State. De bestreden beslissing werd afdoende gemotiveerd in feite en in rechte.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker dient te bewijzen dat hij een voldoende kennis heeft van de Nederlandse taal (niveau 5) om zijn studies te kunnen volgen, zoals vermeld als voorwaarde op het toelatingsattest van de HUB. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat hij er zelf van overtuigd is dat hij de Nederlandse taal moet kennen om universitaire studies te volgen en dat hij ingeschreven is aan de HUB voor het jaar 2009-2010 om Nederlands te leren en zich voor te bereiden op universitaire studies in het jaar 2010-2011. Verzoeker verduidelijkt dat hij dus eerst een jaar taallessen zal volgen en vervolgens pas de studie 'master in de handelswetenschappen' volgen. Hij meent dat de beslissing hieromtrent op geen enkele manier is gemotiveerd. De taallessen zijn inmiddels gestart en elke vertraging om zijn visum te verkrijgen, is nadelig voor verzoeker.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker bij zijn visumaanvraag verscheidene documenten voorlegde waaronder een brief van de Hogeschool-Universiteit Brussel van 4 juni 2009 waarin het volgende gesteld wordt:

"Bij deze bevestig ik dat de heer S.B. werd toegelaten tot de initiële masteropleiding "Master in de Handelswetenschappen" aan de Hogeschool-Universiteit Brussel (HUB) tijdens het academiejaar 2009-2010. (...) Nu deze opleiding wordt onderwezen in het Nederlands, hangt de toelating tot deze opleiding af van de voorwaarde van het verwerven van een adequate kennis van de

Nederlandse taal door middel van HUBs taalvoorbereidend jaar. Een certificaat van slagen in niveau 5 is vereist” (eigen vertaling).

Uit deze brief blijkt zeer duidelijk dat verzoeker zich voor het academiejaar 2009-2010 wenste in te schrijven voor de masteropleiding ‘Master in de handelswetenschappen’ en niet voor het taalvoorbereidend jaar. Als er in deze al verwarring zou zijn, zoals verzoeker voorhoudt, is dit te wijten aan de stukken die verzoeker voorlegde.

De gemachtigde van de minister kon bijgevolg rekening houden met dit stuk en heeft terecht geoordeeld dat verzoeker dient te bewijzen dat hij een voldoende kennis heeft van de Nederlandse taal omdat dit als voorwaarde vermeld staat op zijn toelatingsattest. Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat verzoeker bij zijn visumaanvraag een bewijs heeft gevoegd dat hij het Nederlands machtig is of een bewijs van inschrijving in het taalvoorbereidend jaar aan de HUB.

De omstandigheid dat verzoeker als bijlage bij het verzoekschrift twee brieven voorlegt die dateren van 14 september 2009, dus van na de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat hij is ingeschreven voor het taalvoorbereidend jaar in 2009-2010 en voor de opleiding ‘master in de handelswetenschappen’ in 2010-2011 doet aan het voorgaande geen afbreuk. De Raad stelt immers vast dat deze stukken dateren van na de bestreden beslissing, zodat de gemachtigde van de minister hiermee geen rekening kon houden bij het nemen van de beslissing op 18 augustus 2009. In de mate waarin verzoeker deze stukken voor het eerst voorlegt aan de Raad om tot een herziening van de bestreden beslissing te komen, merkt de Raad op dat hij als annulatierechter enkel bevoegd is om de wettigheid van de bestreden beslissing na te gaan.

In de bestreden beslissing diende bijgevolg enkel te worden geantwoord op de vraag voor een visum om in het academiejaar 2009-2010 de universitaire studie ‘master in de handelswetenschappen’ te volgen. In de bestreden beslissing wordt hierop op afdoende wijze geantwoord dat verzoeker moet bewijzen dat hij een voldoende kennis heeft van de Nederlandse taal omdat dit als voorwaarde vermeld staat op het toelatingsattest. Verzoeker ontkent niet dat hij geen bewijs heeft voorgelegd dat hij voldoende kennis heeft van de Nederlandse taal. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat dit motief kennelijk onredelijk is of steunt op een niet correcte feitenvinding. De schending van de motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Verzoeker zet de schending van artikel 61 van de Vreemdelingenwet, dat handelt over studenten die zich reeds in het Rijk bevinden, niet met concrete gegevens uiteen. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

Het enig middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

In de mate waarin de advocaat ter zitting opnieuw verwijst naar stukken die dateren van na de bestreden beslissing, herhaalt de Raad dat met deze stukken geen rekening kon gehouden worden bij het nemen van de bestreden beslissing en dat verzoeker deze stukken kan gebruiken bij een eventueel nieuwe visumaanvraag.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

De griffier,

M. DENYS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

A. DE SMET